

DVA LOVCI, DVA LOVENÍ

BOJÍ SE. CÍTÍM TO.

NAVZDORY TOMU, ŽE JE OZBROJEN TOUTO PRÁSKAVÍCÍ TRUBKOU, CÍTÍM TEN ADRENALIN, KTERÝ MI PROUDÍ ŽILAMI. A MÁ DŮVOD SE BÁT, TO ANO. ON MĚ TOTIŽ NEVIDÍ. NEVIDÍ NIC, DOKUD NA TO NENAMÍŘÍ TÍM KUŽELEM BÍLÉHO SVĚTLA, KTERÝ MU JDE Z TĚ TRUBKY. A NAVÍC, MOJE VYBLEDLÁ KŮŽE A ZABLÁCENÉ OBLEČENÍ PERFECTNĚ LADÍ S VĚTVEMI OKOLNÍCH STROMŮ, PO NICHŽ LEZU. A OBLIČEJ SKRÝVÁM MEZI LISTY KORUNY, TAKŽE JSEM PRO NĚJ ZCELA NEVIDITELNÝ. JEN SE MUSÍM POTICHTV DOSTAT CO NEJBLIŽ K NĚMU. KDYŽ BY MĚ ZASLECHL, TŘEBA JEN JAK ODLOMÍM VĚTVIČKU NEBO TROŠKU RYCHLEJI PROLEZU LISTOVÍM, OTOČÍ NA MĚ TĚ SVÍTÍCÍ TRUBKU, OZVE SE RÁNA, A BUDE SE MNOU KONEC. PODÍVAL JSEM SE NA SVĚ PRÁVĚ LÝTKO. BYL V NĚM KRUHOVÝ OTVOR, CELKEM DROBNÝ, ALE TEKLO Z NĚJ HODNĚ KRVE. JSEM SI JISTÝ, ŽE SE V TĚ RÁNĚ POŘÁD NACHÁZÍ TEN DROBNÝ KOUSEK KOVU, PROTO ŽE TO BYLA HLUBOKÁ RÁNA, ALE NA TO JAK BYLA VELKÁ Z MÍ TEKLO. PODEZŘELE MÁLO KRVE. POŘÁD SI PAMATUJU TU BOLEST, KDYŽ MĚ TÍM ZASÁHL. NEVÍM, JAK TO DĚLÁ, ALE Z TĚ TRUBKY S KAŽDOU RÁNOU VYLETÍ DROBNÝ KOUSEK KOVU, OBROVSKOU RYCHLOSTÍ A SILOU, ŽE SE TOMU NEDÁ UTEČT. DOBRÝ, TEĎ SE NEBUDU VYMLOUVAT, KDYŽ JE TAK BLÍZKO MOŽNOST MU TO VRÁTIT. POTŘEBUJI PROLÉZT KORUNAMI NAD NĚJ, JEN TAK HO BUDU MOCI ZABÍT, ANIŽ BY MĚ STIHL VZÍT NA SMRT S SEBOU. KDYŽ BYCH NA NĚJ SKOČIL Z MOC VELKÉ DÁLKY, STIHL BY MĚ ZASAHNOUT TÍM KOVEM. BYL JSEM OD NĚJ JEN KOUSEK, NIŠTOŽE KTERÉHO BYCH BYL PŘÍMO NAD NÍM, BYLO ODE MĚ VZDÁLENÉ SOUVA ŠEST METRŮ. JAK JSEM SE PŘIBLIŽOVAL, TAK PŘEZE MĚ PÁRKrát PŘELETL ROZTŘESENÝ KUŽEL SVĚTLA, JAK SE MĚ TEN ČLOVĚK SNAŽIL NAJÍT. V TU CHVÍLI JSEM VŽDYCKY ZAVŘEL OČI, PROTOŽE JEJICH LESK BYL TO JEDINÉ, CO BY MĚ TEĎ MOHLO ODHALIT. NEBO JSEM SI TO ASPOŇ MYSLEL. ALE UDEĽAL JSEM DROBNOU CHYBKOU. CHYBKOU, KTERÁ MI VŠE POKAZILA. AŽ MOC JSEM SE SOUTŘEDIL NA MĚ A NA NĚJ, A NEVŠIML JSEM SI, JAK BLÍZKO JSEM SOVĚ, KTERÁ MĚ POZOROVALA AŽ DOTEĎ, NEŽ JSEM VZTÁHL RUKU JEJÍM SMĚREM. JAK SE POLEKANĚ PROHNALA KORUNOU A ULETĽA, ZVUK PŘILÁKAL POZORNOST TOHO CHLAPA, NAMÍŘIL NA MĚ, A JEN CO SPATŘIL MOJE OČI, SE OZVALA RÁNA, A JÁ UCÍTL PRUDKOU BOLEST V PRAVĚ RUCE. A JAK JSEM ZAVŘĚŠTĚL, DALŠÍ KUS KOVU MI ZAJEL DO BŘICHA. CHLAP ZAČAL USTUPOVAT, UŽ JSEM SE NAD NĚJ NEMOHL DOSTAT. TAK JSEM SE ZAPŘEL O VĚTEV, ODRAZIL SE, A S NATAŽENÝMA RUKAMA JSEM SE NA NĚJ VRHL. MÁM-LI ZEMŘÍT, ZEMŘE SE MNOU. PŘISTÁL JSEM, JEDNU RUKU JSEM ZARAZIL DO BŘICHA, DRUHOU JSEM MU ZABODL POD ŽEBRA, POPEBRAL JSEM JE, A ROZTRHL TOHO CHLAPA VEJŠPŮL. ALE JAK JSEM LETĚL, DALŠÍ KUS KOVU MI ZAJEL DO HRAUDI. KDYŽ JSEM SI TO UVĚDOMIL, PADL JSEM NA ZÁDA A ZTRATIL VĚDOMÍ.

VIDÍ MĚ. VÍM TO.

SEVŘEL JSEM PŮŠKU O NĚCO SILNĚJI. ROZHODNĚ NEODEŠEL, NA TO JE AŽ MOC KRVEŽÍZNIVĚJ. JAKO BY NESTAČILO, ŽE MI POZABÍJEL CELOU RODINU, KDYŽ JSEM BYL PRYČ. USLYŠEL JSEM NĚJAKÉ ZAŠUSTĚNÍ PO PRAVICI. PRUDCE JSEM SE OTOČIL, MÁLEM JSEM ZMÁČKL SPOUŠŤ, NEŽ JSEM SPATŘIL ZDROJ TOHO ZVUKU. JENOM REJSEK PROBÍHAL VĚTVIČKAMI, KTERÉ SE VÁLELY PO ZEMI. NESMÍM PLYTVAT NÁBOJI, Z CELODENNÍHO HONU MI JICH ZBYLO JEN PĚTI, PŘIČEMŽ JEDEN JSEM UŽ POUŽIL, KDYŽ JSEM TU STVŮRU VIDĚL POPRVÉ. TO SE MI Povedlo Ji JEN POKRÉLIT PO NOHY, ALE TEĎ, TADY, ZAHNÁN HLUBOKO DO HVOZDU, JSEM PŘIPRAVEN Ji STŘELIT LÍP, NEŽ JEN DO NOHY. POMSTYCHTIVOST MĚ DOHNALA Z DOMOVA AŽ SEM, A TADY TO HODLÁM TAKY SKONCOVAT. NAMÍŘIL JSEM BATERKU NA MÍSTO, KDE JSEM TOHO NETVORA VIDĚL NAPOSLEDY. BEZLISTÁ KORUNA SESCHLÉHO, ZAKRSLEHO DUBU. TAM JSEM HO SPATŘIL NAPOSLED PŘED DESETI MINUTAMI. JEDEN BY SKORO ŘEKL, ŽE ODEŠEL, KDYŽ JSEM HO UŽ DESET MINUT NEVIDĚL ANI NESLYŠEL. ALE JÁ VÍM, ŽE TU PORÁD JE. PLÍŽÍ SE KORUNAMI, A SNAŽÍ SE KE MNĚ DOSTAT CO NEJBLÍŽ. MOHL JSEM ZAČÍT COUVAT, USTUPOVAT, NĚKAM, KDE NEMÁM NAD SEBOU KORUNY STROMŮ, ALE BYL TU PROBLÉM. JÁ NEVĚDĚL, KDE JE, TUDÍŽ BYCH MOHL KLIDNĚ VYBRAT SMĚR, KTERÝM BYCH MU VBĚHL DO SPÁRŮ. MUSEL JSEM ZŮSTAT STÁT, POSLOUCHAT, A SLEDOVAT OKOLÍ. NAVZDORY TOMU, ŽE JSEM HO CHTĚL ZABÍT ZA TO, CO UĎĚLAL, JSEM ALE ZÁROVNĚ MOC DOBŘE VĚDĚL, ŽE JSEM NA JEHO DOMÁCÍM TRÁVNÍKU, A ŽE POKUD NEUĎĚLÁ NĚJAKOU CHYBU, KTERÁ BY HO ODHALILA, TAK JSEM MRTVEJ. PŘIŠLO MI, ŽE ZA MNOU NĚKDO NĚCO ZAŠEPTAL. PRUDCE JSEM SE OTOČIL, SVÍTIL JSEM VŠUDE, KDE JSEM MOHL, ALE NIKOHO JSEM NEVIDĚL. PAK SE MI ZDÁLO, ŽE NALEVO ODE MĚ NĚKDO ŠLAPE. NIKDO TAM NEBYL,

SAMOZŘEJMĚ. JEN MĚ MUČILA VLASTNÍ HLAVA.

SROVNAL JSEM SI MYSLENKY. NESMÍM ZAČÍT PAMIKÁŘIT, ŘÍKAL JSEM SI. PAMIKA ZPŮSOBÍ NESOUSŘĚDĚNOST, A TA ZPŮSOBÍ SŮRT. NESMÍM...

NÁHLE JSEM ZASLECHL TŘEPOT KŘÍDEL, JAK NĚJAKÝ PTÁK RYCHLE PROLÉTL KORUNOU. NAMÍŘIL JSEM PŮŠKU TÍM SMĚREM, A ZÁŘE ODHALILA DVĚ ŠEDÉ, KALNÉ, LESKNOUČÍ SE OČI. BYL TAM, PÁR METRŮ NADE MNOU, NEBEZPEČNĚ BLÍZKO. BEZ MÍŘENÍ JSEM ZMÁČKL SPOUŠŤ. OZVALA SE RÁNA, JEHO VYBLEDLÝ KSICHT SE STAHL BOLESTÍ, A ZAVŘESTĚL. PODRUHÉ JSEM UŽ TROCHU MÍŘIL, A DALŠÍ STRELA SKONČILA TĚ STVŮRE V BŘÍŠE. BOLESTÍ SE VZEPJAL NA NOHY. TEĎ JSEM UŽ ZAMÍŘIL NA JEHO HRUD, A VE STEJNOU CHVÍLI, CO JSEM ZMÁČKL SPOUŠŤ, SE TEN NETVOR ODRAZIL A VYLETĚL MÝM SMĚREM. POSLEDNÍ, CO JSEM CÍTLIL, BYLO JAK MI JEHO NELIDSKÉ HNATY ZAJELY DO BŘICHA.

